

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

72. De Origine nominis Brabantiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

sem, Heusdensem, Insulas Bommelanam, Tielensem,
quæ modo partim Hollandici, partim Geldrici iuris
sunt.

DISSERTATIO LXXII.

De Origine nominis Brabantiae.

Brabantiae vox quo ad molliorem illam pronuntiationem nostris Apostolis non fuit in usu. Antiquus audiebatur Bratuspantium, pagus Brabantensis, Brachbantum, &c. Sed an eo modo illis innoverit, probari non potest. Molanus in prefatione ad libellum de sacra militia Ducum Brabantiae indicat nomen Brabantum serius esse nomine Lotharingiae, quod demum enatum est post annum 855: Dum enim Brabantiam Austrasiam & Lotharingiam olim dicta asseuerasset, adiungit: Postquam Lotharingia tota inferior aut magnacius pars Bratuspantium & terra Brabantensis & Brabantia dici caput, Lotharingia Duces qui se secundo loco aut Comites aut Duces vocabant Louanienses, illius loco tituli se Brabantiae Duces scribebant. Idem insinuat Louianus in annotationibus ad eundem Molanum initio: Solet vero, inquit, magna hi- ius Ducatus (Lotharingici scilicet) portio à media etatis scrip- toribus dici Bratuspantium, Brachbantum, pagus Brabantensis & incola Bratuspanij, Brachbantones, Brabantenses, postea molliori nomenclatura dicti sunt Brabanti & Brabantini, ipsa vero ditio Brabantia.

S. Willibrordus in testamento suo edito à F. Scribanio in Antuerpia aliquot loca Brabantie (modernam hic semper intelligo) consignat in pago Taxandriæ; Bratuspanij autem, Brachbanti aut Brabantiae non meminit: sicut

H h

ti

ti nec Rohingus Autuerpiensem Princeps in litteris donationis S. Willibrordo factæ quas ex peruetusto Abbatæ Epternacensis codice fideliter de promisit Aubertus Miræus in Fastis Burgundicis ad 7. Nouembris. Quod autem Brabantiam ante Pipinos aliqui à Brabonibus deriuant, omnibus Doctis displicet & ut fabula exploditur. Intuper pagus Brachbantensis (quocumque tempore emeruerit) modicum Brabantæ complectebatur , in agro forsan Louaniensi aut vicinijs versus Flandriam & Mosam ; totus fere erat in Flandria Tornaci usque mænia, in Hannonia, Cameraco. Brabantia pœne integra nominabatur Pago Taxandriæ , Pago Rhiensi , Pago Hasbaniæ , quod liquet partim ex citatis , partim ex diplomate Othonis 2. Augusti anno 976. confirmatio possessionum monasterij Gandensis apud Dousam. lib. 8. Annal. Holl. Miræum lib. 2. Donat. Belgica : in quo Pagus Brachbantensis distinguitur à Pagi Taxandriæ, Rhiensi, Hasbaniensi, tamquā diuersis regionibus: sub Pago Tessandriæ (Taxandriæ) extra Brachbantensem , ponuntur Noorthreue / Nortwinc,) Edingeheim (Idegem:) in Pago Rhiensi Bouchholt , vici hodie in Brabantia notissimi , Loca vero quæ numerantur in Brachbantensi , extra Brabantiam reperiuntur, Quare recentioris nascentiæ existimo Brachbantum, Brabantia &c. quā quod Apostolorū nostrorū æuo & stylo tribuatur. Quinimò etsi admittamus Brachbantum, Paganum Brachbantense &c. Willibrordi sæculo extitisse, dicendum tamen nō est illum Brachbantū visitasse, docuisse, cum solum eum nostræ Brabantæ tractum doctrina illustrarit, quæ tum Taxandriæ, Pagi Rhiensis & Hasbaniensis nomine gaudebat. Quod à fortiori asseretur, si sentimus cum Lindano in Teneramundâ vetus Brachbantum extra hodiernam Brabantiam pœnitus fuisse.

DISSERT.